

serne i den forløbne Vinter. Jeg skal kun tilføje, som jeg allerede har antydnet, at jeg tror, at meget af den Kritik for en væsentlig Del skyldes mange af de Arbejderes Forhold, som er kommet ind paa Grund af, at Adgangen til Arbejdsløshedskasserne og til at faa Understøttelse har været alt for let. Jeg skal endvidere tilføje, at jeg efter mit Kendskab til Arbejdsløshedskasserne i hvert Fald ikke tror, at de Misligheder, der er foregaaet, de Fejltagelser, der er begaaet, i nærværdig Grad skyldes manglende Ansvarsfølelse eller Samvittighedsfuldhed hos Arbejdsløshedskassernes Ledelse. Naar vi nu faar en længere Karenstid, hvad vi faar straks — og forhaabentlig faar vi den til Efteraaret endnu længere —, og naar vi faar et bedre Kontrolsystem, som nok ogsaa kommer til Efteraaret, saa haaber jeg, at disse Misligheder i væsentlig Grad vil blive indskrænket, at de helt skulde falde bort, tør man vist ikke vente.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Mit Parti kunde, som jeg vist allerede har nævnt, have tiltraadt Lovforslaget, som det foreligger, men da man fra anden Side ønsker Udvalg nedsat, vil vi ikke modsætte os det, og vi vil naturligvis, da Udvalg skal nedsættes, forbeholde os at gaa med til eventuelle Ændringer, hvis saadanne kommer frem, som vi mener er Forbedringer, og som viser sig, at kunne samle tilstrækkelig Tilslutning.

Tvede: Naar den højtærede Indenrigsminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget i Folketinget den 31. Maj udtalte, og naar det ogsaa her i Dag har været udtalt, nu senest af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Dalsgaard), at Arbejdsløshedsnævnet anbefaler en midlertidig Forlængelse af Loven uforandret — og dette er jo rigtigt —, saa ønsker jeg dog at oplyse om, at da Spørgsmaalet om en Forlængelse af Loven af 8. Februar i Slutningen af Maj Maaned i Arbejdsløshedsnævnet kom frem, udtalte jeg, der har den Ære at have Sæde i Nævnet i Henhold til dette høje Tings Valg, at samtidig med, at jeg ansaa det for nødvendigt at forlænge Loven, var jeg klar over, at der utvivlsomt her i Rigsdagen vilde blive begæret en Række Oplysninger og foretaget Prøvelser af den nugældende Lovs Virkninger, saa at jeg ikke troede, at en grundig Behandling paa Ting kunde ske i den korte Tid, der blev levnet Rigsdagen i denne Maaned, og at jeg derfor kun ansaa en

saadan Forlængelse for rigtig, som kunde medføre, at der endnu i denne ekstraordinære Rigsdagssamling kunde blive fremsat og behandlet et nyt Lovforslag. Nævnets øvrige Medlemmer mente imidlertid, at en Forlængelse til 1. November maatte være ønskelig, og saaledes blev det jo ogsaa. Jeg gjorde opmærksom paa, at en Forlængelse til 1. November efter al Sandsynlighed vilde medføre, at vi først fik et nyt Forslag paa Rigsdagen i Begyndelsen af Oktober Maaned, altsaa igen kun havde en lille Maaned, den første i den kommende ordinære Rigsdagssamling, og saaledes en forholdsvis meget kort Tid til at gennemarbejde et nyt Lovforslag; men da jeg ingen Tilslutning kunde faa for min Tanke, tog jeg intet Særstandpunkt, men jeg forbeholdt mig i Nævnet, at jeg her i Tinget vilde gøre opmærksom paa mit Syn for Tiden paa nærværende Lovforslags Forlængelse. Jeg ansaa det for bedst, om der kunde være givet en saadan kortere Forlængelse, at det høje Indenrigsministerium i Juni og Juli Maaned kunde have Tid til at forberede Lovforslaget, og den høje Rigsdag i August og September kunde have behandlet Lovforslaget saaledes, at det kunde have været gjort færdigt i denne ekstraordinære Rigsdagssamling. Og min Formodning er jo ogsaa slaaet til nu, da Loven skal forlænges over et længere Tidsrum. Det er ganske vist kun en Maaned længere, men det er en Maaned, der skiller den ekstraordinære Rigsdagssamling fra den kommende ordinære, der skal træde sammen i Oktober Maaned, og derfor har der allerede nu i det høje Folketing, hvad der fremgaa af den foreliggende Betænkning, været rejst Krav om ved denne Behandling at ændre Loven paa forskellige Punkter, og dette har opholdt Lovforslaget saaledes, at der nu for det høje Landsting kun er 1½ Dag til Raadighed, en overordentlig knap Tid, i Særdeleshed hvis der ogsaa skal være Fællesforhandlinger med det andet høje Ting.

Arbejdsløshedskasserne er jo byggede over Princippet: Stats- og Kommunehjælp til de Præmier, som Kassernes Medlemmer skal betale, og den Omstændighed, at alle Medlemmerne har maattet betale Kontingent eller Præmie — for jeg betragter det som en Forsikring mod Arbejdsløshed — et Aar, før de kunde erholde Arbejdsløshedsunderstøttelse, har givet et godt Grundlag for Loven. Jeg anser Arbejdsløshedskasseloven for at være en af de lykkeligste og bedste Love, der er blevet givet i vort Land. I denne Frist af et Aar, før indtrædende